

Δεν θα ήταν ποτέ δυνατό να γράψει κανείς για τη βδελυκτή επιχείρηση των Τούρκων «ΑΤΤΙΛΑΣ» χωρίς να φέρει στη σκέψη του την ιστορική μαρτυρία του Αμερικανού Προξένου George Horton, ο οποίος είδε «ιδίους όμμασι» και βίωσε την οδύνη όλων των θηριωδιών και των σφαγών των Τούρκων στη Σμύρνη το 1922.

Γράφει σχετικά στο βιβλίο του «Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ». **«Ο Τούρκος είναι φυλή που δεν ενδιαφέρεται για τις τέχνες της ειρήνης και δεν ξέρει τίποτε άλλο από τον πόλεμο και την κατάκτηση. Είναι αδύνατο για κείνον να απέχει από πολεμικές επιχειρήσεις.** Οποιαδήποτε σχέδια στηρίζονται πάνω στις υποσχέσεις του ή σε οποιοσδήποτε διαφορετικές υποθέσεις είναι καταδικασμένα να οδηγήσουν σε απογοήτευση. Και οι πολιτικοί που σχεδιάζουν οποιονδήποτε σχέδιο για το μέλλον πάνω σε οποιαδήποτε διαφορετική βάση, κτίζουν πάνω σε λανθασμένα θεμέλια... γνωρίζω για πιο πράγμα μιλάω και όσοι διαβάσουν τούτες τις γραμμές, θα ζήσουν να τις δουν να επιβεβαιώνονται».

Και, όντως, όχι μόνο το είδαμε να επιβεβαιώνεται αλλά και το βιώσαμε με τον πιο τραγικό τρόπο. Η Τουρκία εισβάλλει στην Κύπρο, στις 20 Ιουλίου του 1974, με πρόσχημα την προστασία του 16% των Τουρκοκυπρίων, αλλά με απώτερο στόχο να εφαρμόσει τα σχέδια του Νιχάτ Ερίμ, πρώην πρωθυπουργού της Τουρκίας, για να διχοτομήσει το νησί και σε δεύτερο στάδιο να το κατακτήσει εξ ολοκλήρου.

Όσοι μάχιμοι, Ελλαδίτες και Ελληνοκύπριοι, βρέθηκαν στις επάλξεις της τιμής, πολέμησαν με το γνώριμο πνεύμα της αυτοθυσίας για τη σωτηρία της τλήμονος πατρίδας μας. Η Τουρκία, όμως, είχε τρομερή υπεροπλία. Διέθετε 64 πολεμικά αεροσκάφη, πολεμικά και αποβατικά σκάφη, 250 άρματα μάχης και 40 χιλιάδες εκπαιδευμένων στρατιωτών. Παρόλα αυτά, μέχρι τις 22 Ιουλίου, μικρό μόνο μέρος των βορείων ακτών της Κύπρου μπόρεσε να κατακτήσει, στην τοποθεσία «Πέντε Μίλι» και υπογράφηκε «ανακωχή». Για τους Τούρκους, όμως, «ανακωχή» σήμαινε όχι απλώς εδραίωση των θέσεων που κατέλαβαν, αλλά και προέκταση αυτών, πράγμα το οποίο και έκαναν, κατακτώντας την Κερύνεια και τα ανατολικά προς αυτήν χωριά, και μέχρι τις 10 Αυγούστου, τη Λάπηθο και τον Καραβά, θέτοντας, έτσι, υπό τον έλεγχό τους διπλάσια εδάφη.

Οι κάτοικοι όλης της Βόρειας Κύπρου έφευγαν τρομαγμένοι από τα σπίτια τους, εγκαταλείποντας τα πάντα, κάτω από τους συνεχείς βομβαρδισμούς των Τούρκων, για να αποφύγουν τις δολοφονίες και τους βιασμούς των συζύγων και των θυγατέρων τους, αναζητώντας ασφαλή καταφύγια στην ελεύθερη Κύπρο. Τις αλλόφρονες σκηνές των μανάδων που κρατούσαν στα χέρια τους τα μικρά παιδάκια τους, και τον γόο των καταδιωγμένων αδελφών μας, μόνο η μεγαλοδιάνοια του ιστορικού Θουκυδίδη θα μπορούσε, κάπως, να περιγράψει.

Μετά τις αποτυχημένες συνομιλίες που διεξήχθησαν στη Γενεύη της Ελβετίας στις 25 Ιουλίου και 8 Αυγούστου 1974, ξημερώματα της 14ης Αυγούστου, η Τουρκία εξαπέλυσε νέα μεγάλη στρατιωτική επίθεση, με τη συμμετοχή ναυτικών, χερσαίων και αεροπορικών δυνάμεών της. Οι ελληνικές δυνάμεις βρέθηκαν σε πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση, διότι, δεν ήταν επαρκώς εξοπλισμένες για την αντιμετώπιση των υπερτέρων αριθμητικώς και άριστα εξοπλισμένων τουρκικών δυνάμεων, οι οποίες υποστηρίζονταν από την αεροπορία, η οποία τελείως ανενόχλητη, βομβάρδιζε τις δικές μας θέσεις και στη συνέχεια ακολουθούσε η επίθεση των Τούρκων με τεθωρακισμένα και άλλο σύγχρονο εξοπλισμό.

Η υπεροχή αυτή συντέλεσε, ώστε οι Τούρκοι να καταλάβουν το 36,6% των εδαφών μας, παρ' όλη την ηρωική αντίσταση των δυνάμεών μας, οι οποίες έγραψαν σελίδες δόξας και αυτοθυσίας. 2000 μάχιμοι αγωνιστές έπεσαν προασπιζόμενοι τα ιερά και τα όσια μας, ενώ 1619 ανέρχονταν οι αγνοούμενοι μας.

Επί πλέον 200 χιλιάδες Ελληνοκύπριοι δια «πυρός και σιδήρου» εξεδιώχθησαν από τις πατρογονικές τους εστίες, με αποτέλεσμα να διακοπεί η συνεχής ελληνική ιστορία τεσσάρων και πλέον χιλιάδων ετών και ο χριστιανικός πολιτισμός δύο χιλιάδων ετών.

Οι εισβολείς αναδείχτηκαν άριστοι μαθητές του Κεμάλ Ατατούρκ και του διοικητή της Σμύρνης, Νουρεντίν Πασά. Προέβησαν σε ομαδικές εκτελέσεις αόπλων και αθώων πολιτών. Βεβήλωσαν ό,τι ιερό και όσιο είχαμε, λεηλάτησαν βάρβαρα τα σπίτια, τους ναούς μας, τα πολιτιστικά ιδρύματα και το χειρότερο βίασαν κτηνωδώς γυναίκες και νεαρά κορίτσια.

Πέραν τούτων, είχαν και ένα πολύ βασικό στόχο: να καταλάβουν το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ. και να εξευτελίσουν την Ελλάδα. Για τον λόγο αυτό επιτέθηκαν με όλα τα εις τη διάθεσή τους μέσα. Προηγήθη η πολεμική τους αεροπορία, η οποία βομβάρδισε ανηλεώς το στρατόπεδο, ώστε να αποκόψουν οιαδήποτε, έξωθεν, ενίσχυση, ακολούθησε η επίθεση με το πεζικό τους, το οποίο υποστηριζόταν από τα τεθωρακισμένα, τα οποία κύκλωσαν το στρατόπεδο. Όμως, οι γενναίοψυχοι άνδρες της ΕΛΔΥΚ, με επικεφαλής τον ψυχωμένο

στρατοπεδάρχη τους **Παναγιώτη Σταυρουλόπουλο**, και τον ηρωικώς πεσόντα Λάκωνα λοχαγό του Μηχανικού **Σωτήρη Σταυριανάκο**, παρέμειναν στη ψυχή τους «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ**», και πολέμησαν με αξιοθαύμαστο ψυχικό σθένος, σώμα με σώμα, «**ἐνθαπερ ἔτάχθησαν ἀμείνονες ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας!**»! Γύρω στα εκατό λεβεντόπαιδα πότισαν με το πολύτιμο αίμα τους την επί τέσσερις χιλιάδες χρόνια ελληνική μας πατρίδα. «**Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων**» (Θουκ. 2.40.3).

Προτρέπω όλους τους αναγνώστες να δουν, μέσω του YOU TUBE, όλα όσα είπε ο ίδιος ο «**ΠΑΤΕΡΑΣ**» των ΕΛΔΥΚΑΡΙΩΝ για την «**ΠΙΟ ΑΝΙΣΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ**», στη συνέντευξή του προς το ΡΙΚ. Είμαι βέβαιος για την εσωτερική και εθνική εγκαύχηση που θα νιώσετε.

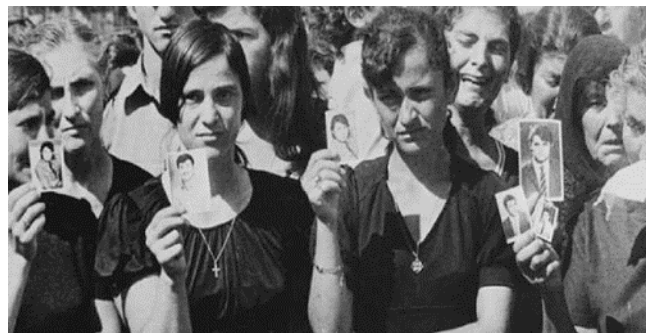
Αλλά, αισθάνομαι ότι θα αδικούσα τους άλλους μαχητές μας, εάν έμενα μόνο στους ηρωισμούς της ΕΛΔΥΚ. Από το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ μέχρι το ξενοδοχείο LEDRA PALACE, μια άλλη εμπνευσμένη στρατιωτική φυσιογνωμία, ο Δημήτριος Αλευρομάγειρος επικεφαλής του 336ου τάγματος πεζικού διέσωσαν τη Λευκωσία, επιδείξαντες υπέρτατη αυτοθυσία. Σύνολο ηρωικώς πεσόντων, 55 άλκιμοι νέοι.

Με τα αισθήματα του θαυμασμού και της ευγνωμοσύνης μας, ας φέρνουμε πάντοτε στη μνήμη μας τους ηρωικώς αγωνισαμένους και πεσόντες για την ερατεινή Ελευθερία της Κύπρου μας, και ας έχουμε κατά νουν ότι το καλύτερο μνημόσυνο γι' αυτούς είναι η αγάπη προς την Πατρίδα μας και το πνεύμα «**τοῦ εὔ θνήσκειν**» για το υπέρτατο αγαθό που λέγεται «**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**».

Ο Αγώνας για την απελευθέρωση από τις ορδές του Αττίλα συνεχίζεται... πάντες οί βουλόμενοι ἀθλήσαι εἰσέλθετε... ο κότινος του χρέους και της νίκης μάς αναμένει!

Από τις πιο γνωστές φωτογραφίες που κυκλοφόρησαν στον διεθνή τύπο, σχετικά με το πρόβλημα των αγνοουμένων.
Στη φωτογραφία ο Δώρος Διάκου...

Οι τραγικές φιγούρες των γυναικών που με μια φωτογραφία στο χέρι αναζητούν τους συζύγους, αδελφούς, πατέρες είναι μία από τις πιο χαρακτηριστικές εικόνες της κυπριακής τραγωδίας

Σημείωση: Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ετοιμάζει εντός ολίγου την έκδοση των αρχείων της CIA κατά την επίμαχη αυτή περίοδο της ανατροπής του Μακαρίου, της εισβολής του «ΑΤΤΙΛΑ» και της κατοχής μεγάλου μέρους του νησιού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΓΙΑΓΚΟΥ
ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝ ΜΕΛΟΣ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ»